

Welkom bij 40 dagen hier & nu.

Veertig keer staan we stil bij wat het Koninkrijk van God betekent voor jouw dag en in jouw omgeving.

17 maart / Zondag 2

De hemel huilt om alle kwaad
En slaat je wereld dicht
Maar verder kijken kan
Omdat God anders is

Op zondag 2 van de lijdenstijd
leest de kerk Psalm 25: 6,7

6 Denk toch aan wat U in uw liefde
allemaal al heeft gedaan.

U bent altijd vol liefde geweest.

7 Denk daarom niet meer aan de
dingen die ik verkeerd heb gedaan,
aan de keren dat ik ongehoorzaam aan
U was toen ik nog jong was.

Want U houdt immers van mij, Heer.

18 maart

Het is vandaag dag 11 van de 40-dagentijd. Vandaag denken we na over het thema 'Genieten'. Deze bijdrage is geschreven door Peter Wierenga.

Gehoorzaamheid

Kun je genieten? Als het goed gaat lukt dat meestal wel. Maar wanneer je leven in kreukels ligt wordt het ingewikkeld. En wat als je druk bent? Juist dan neem je vaak de tijd niet te genieten. Vraag voor vandaag is: waarom zou je elke dag de tijd nemen voor genieten? Het simpele antwoord: omdat het goed voor je is!

Psalm 34:9:

**Proef en geniet maar hoe goed de Heer is!
Het is heerlijk voor je als je op Hem vertrouwt!**

Een vrouw zei laatst: 'Ik heb zo'n leuk en gezellig leven, ik kom nauwelijks aan mezelf toe'. En een man schreef: 'midden in mijn scheiding was ik alleen nog maar bezig met overleven, ik kom absoluut niet meer aan mezelf toe'.

Een mens is zo maar uit balans. Door drukte, door stress, door gezelligheid, door je mobiel, beelden, werk, ruzies, werk en sport. Alles om je heen vraagt aandacht. De aandacht voor jezelf is het eerste wat er bij in schiet.

Daarom is genieten een Bijbels gebod. Pas wanneer je tijd neemt om niet door te rennen en niet steeds te reageren op je omgeving krijg je zélf tijd. Pas dan ontstaat er ruimte. En wanneer je die rust en ruimte vindt, kun je zélf beslissen waar je die mee vult.

Je zou in deze 40-dagentijd ruimte kunnen maken om te genieten.

Psalm 34 geeft een mooie voorzet hoe dat eruit kan zien: proeven en genieten. Twee woorden, twee stappen.

Proeven is als een high-tea of tapas-bar. Er is van alles uitgesteld op de tafel van je leven. Je proeft eerst ietsje van dit. En dan een beetje van dat. En dan nog wat van dat andere. Die eerste stap is aandachtig proeven.

De tweede stap is genieten. Dus elke hap, elke smaak en geur tot z'n recht laten komen. Dat moment in de trein dat je een prachtig oud mensje zag lachen om dat hondje. Of die zonsopgang achter de huizen, waarbij geen seconde dezelfde kleuren te zien waren. Of dat moment dat je ex op je zat te mopperen en jij je hebt ingehouden, knikte en groette bij het weggaan. Of je toetjes extra langzaam eten, genietend van elke hap.

Proef eerst. En geniet dan. Met je volle aandacht.

Daarna sluit je dit moment samen af.

Want jij was in jouw ruimte vol rust niet alleen. Al die mooie momenten in je dag en je bestaan waren kleine geschenken. En door te genieten geef je die aan God terug!

Proef. Geniet. Het was de goedheid van de Heer.

Vraag

Doe de komende dagen elke dag dit kleine ritueel.

Denk op een vast moment aan je dag terug en proef dan. Wat was er mooi?

Wat was er goed? Wat kreeg je? Dank vervolgens de Heer van de goedheid. Wil je jezelf hierbij helpen? Pak dan een A4tje. Teken er zes vakken op. Elke dag vul je één leeg vak met waar je die dag van genoot!

Luistertip

Luister vandaag eens naar het volgende nummer:

[Breathing The Breath, Matt Redman, Album Facedown](#)

19 maart

Het is de twaalfde dag van de lijdenstijd en vandaag denken we na over het thema 'God gebruikt jou graag!'. Deze bijdrage is geschreven door André Jansen.

Klein maar groot

Het kan overweldigend aanvoelen. Dat die grote machtige God, door jou iets van Zijn Koninkrijk wil laten zien. Je kunt je dan als Calimero voelen. Dat kleine, zwarte kuiken dat piept: "Zij zijn groot en ik is klein, en da's niet eerlijk, o nee."

Wil God echt grote dingen door jou doen? Soms wel, zoals in het verhaal van David in 1 Samuel 17.

1 Samuel 17

"David antwoordde Goliath: "Jij komt naar mij toe met een zwaard, een speer en een schild. Maar ik kom naar jou toe namens de Heer van de hemelse legers, de God van het leger van Israël, de God die jij hebt uitgedaagd. Vandaag zal de Heer jou in mijn macht geven. ... Dan zal de hele wereld weten dat Israël een God heeft."

De jonge David zag het probleem. Het leger van Saul zocht de kracht in zichzelf. David zocht het in God.

Op dag 3 van deze serie ging het over de staf van Mozes en de vraag 'wat kan God uit jouw leven gebruiken? Vandaag is de vraag: 'Wat doe je met wat je in handen hebt?'

David gebruikt zijn dagelijks gereedschap, zijn slinger, om te laten zien dat God kan redden. David had geen zelfvertrouwen, maar Godsvertrouwen.

Wanneer het bij jou om God draait, zal Hij je gebruiken om dingen te doen waar je misschien zelf verbaasd over staat. Zo kan Hij iets van Zijn Koninkrijk laten zien.

Neem nou Bart. Bart is tien jaar en brengt samen met zijn vader folders rond in de buurt. De kerk nodigt iedereen in de buurt uit voor een gezellige maaltijd met Pasen. Wanneer Bart en zijn vader bij veertig huizen hebben aangebeld en nog één folder over hebben, begint het hard te regenen. Bart wil toch nog die laatste folder bezorgen. Zijn vader moppert dat ze nat en ziek worden en dat één folder toch geen verschil zal uitmaken. Maar Bart rent al door de regen naar het volgende huis en belt aan. Een keer. Twee keer. Zelfs drie keer. Dan gaat de

deur langzaam open. Een oudere meneer kijkt hem wantrouwend aan. Bart overhandigt de folder en nodigt hem uit voor de maaltijd. Hij zegt: "Meneer, God houdt veel van u". Hij draait zich om en rent naar zijn vader.

Twee weken later zit een groep van honderd mensen bij de maaltijd in de kerk. De dominee heet iedereen welkom. Dan staat een oude man op. Hij zegt: "Ik had net besloten er een einde aan te maken. Ik voelde me zo eenzaam dat ik niet meer wilde leven. Toen ging de deurbel. Niet een keer. Niet twee keer, maar drie keer. Heel indringend. Ik deed open en daar stond een klein jongetje voor me met een stralend gezichtje, die zei dat God van mij houdt. Dankzij die jongen zit ik hier. Een God die van me houdt, die wil ik graag leren kennen. Misschien geeft dat me hoop om te leven".

God kan iets van zijn Koninkrijk laten zien, door wat jij doet. Hoe klein of onbeduidend jij ook denkt dat het is. God gebruikt wat jij voorhanden hebt. Zoals bij David. Zoals bij Bart. God zal iets van zichzelf laten zien, door jou heen. Dan voel jij je misschien klein, maar Hij is groot.

Luistertip

Luister vandaag eens naar het volgende nummer:

[Opwekking 697 – Al wat ik ben, leg ik in uw hand](#)

20 maart

Vandaag (dag 13 van de lijdenstijd) staat een gastbijdrage gepland. Deze is vanaf dinsdag apart te downloaden van de site.

21 maart

Het is vandaag dag 14 van de vastentijd en we denken na over het thema 'Dit is Gods wereld'. Deze bijdrage is geschreven door Hagar Prins.

In de wachtkamer

"Onze Vader, die in de Hemel zijt. Uw naam worde geheiligd, uw koninkrijk kome, in de hemel en op de aarde." Hoe vaak heb ik deze woorden niet gedachteloos gebeden. Meestal dacht ik daar automatisch achteraan: als Jezus terugkomt. De gedachte dat God Zijn Koninkrijk ook al in het hier en nu wil vestigen op aarde, met ons als Zijn belangrijkste instrumenten, daar ben ik niet mee grootgebracht. Dat inzicht kwam later pas, toen ik door mijn werk in aanraking kwam met een wereld waarin God ver te zoeken was, maar zo ontzettend nodig. Toen las ik de Bijbel met nieuwe ogen. En ontdekte ik dat geloven meer is dan aannemen dat het waar is en je plek in de wachtkamer bezet houden. Wat ik daarmee bedoel? Dat leg ik je straks graag uit.

Eerst wil ik met je lezen uit Genesis 1, de plek waar Gods plan begon.

Genesis 1:

"In het begin maakte God de hemel en de aarde. De aarde was helemaal leeg. Er was nog niets. De aarde was bedekt met water en het was er helemaal donker. De Geest van God waaide over het diepe water...."

En dan in vers 31: "En God keek naar alles wat Hij gemaakt had en het was heel goed."

We weten hoe het daarna verder gaat. Gods mooie werk, verwoest door de zondeval. Game over, zou je menselijkerwijs denken... Maar voor God niet. Vanaf het prille begin had Hij een plan met zijn wereld. Lees 1 Timoteüs 2 vers 3 tot en met 6 maar eens: "Hij wil dat alle mensen zullen worden gered en naar zijn waarheid zullen luisteren. Want er is maar één God en er is ook maar één persoon die voor de mensen opkomt bij God: de mens Jezus Christus. Hij heeft Zichzelf gegeven als losprijs voor alle mensen. God heeft dat aan de mensen bekend gemaakt op het moment dat Hij had bepaald." Dat is Gods missie voor deze wereld; haar redden. En de Bijbel vertelt daarover:

God zelf is heel de geschiedenis door aan het werk om mensen bij Hem terug te brengen en op die manier ook zijn schepping te herstellen.

En het kloppend hart van Gods missie voor de wereld? De uitzending van Jezus: God zélf komt op aarde en deelt in ons bestaan. Hij laat mensen Gods Koninkrijk op aarde ervaren en brengt redding, voor alle mensen. De Schotse zendeling David Livingstone zei het zo: "God had maar één Zoon en Hij maakte Hem tot een zending." En wat voor één! Jezus komt op aarde zette een beweging in gang. Ongeëvenaard! Zoveel mensen die besloten Hem te volgen, als hun redder, als Heer van hun leven. Maar daarmee was Gods missie nog niet volbracht: Jezus gaf bij zijn Hemelvaart een opdracht aan zijn leerlingen: "Maak alle volken tot leerlingen van Mij".

God wil ons inschakelen bij Zijn missie! De Bijbel staat er vol van en ook Jezus is er heel uitgesproken over: wees het zout van de aarde, het licht in de wereld! Daar ligt een heilige opdracht voor ons. Onze tijd op aarde is niet bedoeld om onze stoel in de wachtkamer naar de hemel warm te houden, maar om op weg te gaan en onze taak als vertegenwoordigers van Jezus goed te vervullen. Een grote opdracht, maar Jezus zegt er ook wat bij, hij doet ons een belofte: "Ik ben bij je tot ik weer terugkom op de wolken." We hoeven dit niet alleen te doen! Dat mag ons kracht en vertrouwen geven om dat zout en licht te zijn, maar ook bescheiden maken: het hangt niet van ons af...! Het is Gods plan; in de wereldgeschiedenis zijn wij minuscule stipjes op de tijdlijn, terwijl Hij alles omvat. God gaat rustig en kalm Zijn eigen weg. Met als enig mogelijke uitkomst: Mission completed!

Vraag

Hoe mag God jou gebruiken voor Zijn missie? Wat staat er deze week in je agenda? Waar ga je naar toe? Welke mensen ga je ontmoeten? Denk er eens bewust over na: hoe kun jij in die ontmoetingen iets van Jezus laten zien? Licht zijn en in woorden en daden iets delen van Gods liefde en redding? Denk er ook eens over na hoe jij in die ander Jezus zelf ontmoet.

Gebed

Grote God, dank u wel dat u mij wilt gebruiken om Uw liefde en redding bekend te maken. Heer, leer mij hoe. Open mijn ogen om te zien hoe u naar mij toekomt in de ander. En geef mij lef, moed en woorden om Uw liefde door te geven. Open mij en de ander voor het werk van uw Geest.

Luistertip

Luister vandaag eens naar het volgende nummer:

[Heer wijs mij Uw weg - Sela](#)

22 maart

Vandaag op dag 15 van de lijdenstijd gaat het over stil zijn, vanuit het thema minder is meer. Deze bijdrage is geschreven door Derk Jan Poel.

Wees stil

De veertigdagentijd is een tijd om bewuster stil te staan bij het Koninkrijk van God. Om écht stil te staan en stil te worden. Als ik eerlijk ben, dan vind ik dat makkelijker gezegd dan gedaan.

Neem nou gisterochtend. Na het vaste ochtend-opstart-ritueel in huize Poel - opstaan, douchen, hond uitlaten, ontbijt klaarmaken, Aron uitzwaaien naar school - stap ik snel op m'n vouwfiets richting het station. Ik heb nog 10 minuten, dus dat moet net kunnen. Vandaag ga ik met de trein naar Utrecht. Als ik het perron op snel, rolt de trein al binnen op spoor 2. Snel check ik in met m'n OV kaart. M'n oog scant een reclamebord. Met Tele2 heb ik blijkaar genoeg data om elke seconde een selfie te posten. Ik loop gehaast door, langs rijen mensen starend op hun smartphone. Samen wurmen we ons in de trein. Ik ga zitten in een (te) volle coupé en app even snel naar een collega dat ik onderweg ben. Ik heb tien ongelezen appjes, die komen straks wel. Terwijl ik mijn laptop uit mijn tas haal, kijk ik vluchtig even de coupé door. Zoveel reisgenoten, onderweg naar school of naar het werk. Net als ik, telefoon in de hand en een koptelefoon op. Ik open m'n agenda app en scroll door een dag vol met (leuke) overleggen en afspraken. Als het goed is ben ik net op tijd thuis voor het avondeten. En 's avonds geef ik een training aan een diaconie ergens in Friesland.

Dan valt mijn oog valt op hem. Net voorbij het midden, rechts van het gangpad zit een oudere meneer. Hij valt me op, omdat hij niks doet. En daarbij zoveel rust uitstraalt. Het raakt me. Kort. Want snel klap ik m'n laptop open en start m'n mail. Veel te doen vandaag...

Maar diep in me groeit verlangen om uit te stappen uit deze trein die maar doordendert. Ik voel een groeiende behoefte aan verstillig. Aan meer aandachtig de dingen doen die ik doe.

Herken je dat?

Er is nog iets. Onze levens en agenda's zitten zo vol dat er zomaar geen ruimte overblijft voor God. Ik zie het bij mezelf en ik hoor het regelmatig om me heen: we komen nauwelijks toe aan de ontmoeting met God in ons dagelijks leven. We verlangen ook in onze relatie met God naar meer rust en stilte, maar we struggelen om het in te passen in de hectiek van ons dagelijkse hier en nu.

'Wees stil en verwacht alles van de Heer', staat er in Psalm 37.

Wees stil. Het klinkt eenvoudig, maar stil zijn gaat helemaal niet zo vanzelf. Stilte is zomaar ongemakkelijk. Zodra ik zwijg en stil word, merk ik dat ik van binnen nog lang niet stil ben. Er klinken allerlei stemmen en gedachten die het moeilijk maken om stil en geconcentreerd te blijven.

En toch, wees stil.

Stop eens even met ' bezig zijn '.

Richt je aandacht op de Heer. Kijk verwachtingsvol naar Hem.

En zeg dan niets.

Dat is blijkbaar een passende houding in onze omgang met God.

En daarom wil ik mezelf erin oefenen om (meer) stil te zijn. Om Zijn stem te kunnen horen. Die stille, zachte stem hoor je alleen als het stil is in en om je heen. En als ik merk dat ik het lastig vind om niet te denken aan die dingen die ik nog moet doen, dan helpt het zachtjes herhalen van een eenvoudig gebed me om mijn gedachten en innerlijk tot rust te brengen: 'U bent mijn Heer, ik verwacht het van U'.

Ik ontdek met vallen en opstaan dat elke dag wel een moment heeft waarop ik even alleen ben. Thuis of in de auto. Of tijdens de lunchpauze, als ik alleen naar buiten ga. En ik leer om die momenten te benutten en om ze soms bewust te creëren. Om dan stil te worden en alleen te zijn met God.

Vraag

Waar in jouw leven is het stil? Laat je het wel eens helemaal stil worden om je heen? Wat was bijvoorbeeld jouw stilste moment in de afgelopen week?

Gebed

Here God, er is zoveel geluid in en om mij heen, dat ik zomaar uw stem niet meer kan horen. Wilt u mij helpen om stil te staan en stil te worden voor u en om het van u te verwachten.

Luistertip

Luister vandaag eens naar het volgende nummer:

[Be still my soul](#)

23 maart

Welkom bij dag 16 van de 40-dagentijd. Vandaag denken we na over het thema Hier en nu Jezus volgen. Deze bijdrage is geschreven door Peter Wierenga

Gehoorzaamheid

Vind jij gehoorzamen lastig? Ik wel. Wanneer wat ik wil botst met wat een ander wil ontstaat er spanning. Het wordt buigen of barsten. Dat kan iets heel kleins zijn: dat je net in een klus zit met een deadline en een collega opeens vraagt of je even wilt helpen. Wil je? Moet je?

Het kan ook veel groter zijn. Dat je ziek wordt, een beroerde diagnose krijgt en dat je moet accepteren dat die ziekte niet weer overgaat.

Gehoorzamen in grote en kleine dingen. Iets moeten doen wat je niet wilt.

In de Bijbel wordt gehoorzaamheid anders uitgewerkt. Je kent vast die gelijkenis van twee zoons wel. Eentje zegt ja en doet het niet. De ander zegt nee en doet het wel. En Jezus vraagt: Wie van hen tweeën is er gehoorzaam?

En vlak voor Pasen is er de zoon die met haperende en toch overtuigende stem zegt 'als het mag... kan dan?... Maar die de zin afmaakt na de komma. Het vervolg is 'Niet mijn wil, Heer, maar wat u wilt'.

In de Bijbel zie je dat échte gehoorzaamheid niet van buiten wordt opgelegd maar van binnen vorm krijgt. Bij Jezus gaat de intense en zware strijd tussen wat hij moet en wat hij wil. Het is ook de intense strijd tussen gehoorzaamheid en angst. En dan lees je de innerlijke overwinning. Jezus komt uit die tweestrijd doordat hij ziet en weet waar zijn grootste verlangen ligt: Ik verbind me meer aan God dan aan mezelf. God op de eerste plaats, ik volg als tweede.

In het boek 'Je bent wat je doet' schrijft Roos Vink dat goede voornemens van weinig waarde zijn als ze geen vorm krijgen in je gedrag. In wat je doet wordt pas zichtbaar dat je iets wilt. Nee zeggen en het wél doen is, zegt Hebreëen: een begin van gehoorzaamheid. En dan staat er 'Jezus leert gehoorzaamheid in de school van het lijden'.

Dus die gehoorzaamheid moest Jezus leren! In het klaslokaal van lijden staat er in Hebreëen. God vraagt aan mensen die Jezus willen volgen dezelfde 'vrijwillige gehoorzaamheid'.

Paulus schrijft het later aan de mensen in Filippi: Jullie waren altijd gehoorzaam toen ik bij jullie was. Doe het nog meer nu ik niet bij jullie ben. En doe dat vol vreugde.

Gehoorzaamheid in vreugde. Jezus maakt het mogelijk en deed het voor.

De Geest helpt je graag om er in het hier en vorm aan te geven.

Gebed

Jezus sprak in de bergrede al over die gehoorzaamheid.

Bid het vandaag mee.

Onze vader in de hemel.

Uw naam worde geheiligd,

uw koninkrijk kome.

Uw wil geschiedde.

Uw wil komt voorop.

Mijn wil komt op de tweede plaats.

Help me anderen te vergeven zoals u dat mij doet.

Maak het vandaag nog meer, Heer.

Help mij om anderen aandacht te geven, omdat u dat zelf ook doet.

Amen